

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/119130/2024/ODSH-SD/9245

Olomouc 09.12.2024

Č. j.: KUOK 138585/2024

Vyřizuje: Mgr. Stanislav Tesařík

Počet listů: 3

Telefon: 585 508 384

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněné paní [redacted] (dále jen „obviněná“), proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků ze dne 11.09.2024, č. j. OVV/46519/24-9 ZAG, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustila porušením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatelka motorového vozidla tov. zn. [redacted] reg. zn. [redacted] (dále jen „vozidlo“), když nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, když dne 11.05.2024 v 07:35 hod., na pozemní komunikaci v obci Hranice, Smetanovo nábřeží č. p. 2168 (křižovatka s Partyzánskou ulicí), ve směru jízdy od Valašského Meziříčí do centra města Hranice, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, když automatizovaným technickým prostředkem RAMER 10 T/17/0339, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena rychlost jízdy 63 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 60 km/h, což je o 10 km/h více než rychlost dovolená. Jednáním neznámého řidiče došlo k porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, přičemž toto jednání vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za výše uvedený přestupek byla obviněná podle § 125f odst. 4 § a § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.500 Kč. Na uloženou pokutu se dle § 154 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu započítává přeplatek vzniklý na základě pozdní úhrady určené částky ve smyslu § 125h odst. 9 zákona o silničním provozu ve výši 750 Kč, která měla být uhrazena nejpozději do dne 26.06.2024, ale byla uhrazena až dne 28.06.2024.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, byla provozovatelce

uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500 Kč. Splatnost pokuty snížené o uvedený přeplatek určené částky a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněné **zamítá** a napadené rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků ze dne 11.09.2024, č. j. OVV/46519/24-9 ZAG, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněné proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 11.09.2024, č. j. OVV/46519/24-9 ZAG, kterým byla obviněná uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500 Kč.

Správní orgán prvního stupně obdržel dne 15.05.2024 oznámení o podezření ze spáchání přestupku od Městské policie Hranice, podle kterého se neznámý pachatel dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 porušením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně následně písemností ze dne 22.05.2024 vyzval obviněnou k uhrazení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu nebo sdělení totožnosti řidiče, který řídil vozidlo, když tato výzva byla doručena obviněné 27.05.2024. Dne 28.06.2024 byla určená částka připsána na bankovní účet správního orgánu prvního stupně, avšak až po její splatnosti. Správní orgán prvního stupně Usnesením ze dne 26.07.2024 věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích odložil.

Dne 30.07.2024 vypravil správní orgán prvního stupně příkaz, který byl obviněné doručen dne 07.08.2024, čímž bylo započato řízení o přestupku. Proti příkazu podala obviněná včasný odpor dne 09.08.2024 ze své datové schránky fyzické podnikající osoby. Dne 26.08.2024 bylo obviněné doručeno Oznámení o pokračování v řízení o přestupku a Vyrozhodnění o provedení důkazů mimo ústní jednání naplánované na den 11.09.2024. Dne 02.09.2024 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena od obviněné „Žádost o prominutí zmeškání úkonu a návrh na zastavení řízení“. Dne 11.09.2024 proběhlo provedení důkazů mimo ústní jednání bez přítomnosti obviněné. Dne 11.09.2024 přistoupil správní orgán prvního stupně k vypravení rozhodnutí, kterým uznal obviněnou vinnou. Rozhodnutí bylo obviněné doručeno dne 23.09.2024, když proti němu podala včasné odvolání ze své datové schránky fyzické podnikající osoby dne 07.10.2024.

V odvolání obviněná uvádí, že přestupek nerozporovala, avšak si myslela, že určenou částku zaplatila včas před koncem stanovené lhůty, avšak nedopatřením zůstala tato platba v bankovníctví neodeslána. Obviněná uvádí, že ihned po zjištění této skutečnosti platbu odeslala, ale na bankovní účet správního orgánu prvního stupně byla připsána až dne 28.06.2024 namísto dne 26.06.2024. Obviněná uvádí, že se za toto nedopatření omluvila, nejednalo se o úmyslné jednání a její snahou bylo zaplatit určenou částku včas. Obviněná uvádí, že postup správního orgánu prvního stupně byl dle právních předpisů, avšak dle jejího názoru došlo k nesprávnému vyhodnocení konkrétních okolností. Obviněná namítá, že správní orgán prvního stupně nevzal v potaz neúmyslné opoždění zaplacení platby o dva

dny, snahu vyřídit vše v čas, omluvy, vysvětlování a žádosti o prominutí zmeškání lhůty. Obviněná namítá, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl ani k její bezúhonné řidičské minulosti. Obviněná namítá, že v tomto případě tvrdost zákona neodpovídá přiměřenému správnímu trestu za drobné pochybení a tento postup ji nepřijde jako solidní. Na závěr odvolání obviněná navrhuje, aby odvolací správní orgán plně vyhověl jejímu odvolání nebo aby odvolací správní orgán snížil pokutu za zmeškání lhůty stanovenou příkazem a zrušil povinnost uhradit paušální náklady řízení.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto jej předal spolu se svým stanoviskem a spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán posoudil odvolání jako včasné a přípustné, neboť bylo podáno obviněnou v zákonem stanovené 15denní lhůtě. Odvolací správní orgán následně přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V předmětném případě se jedná o skutek, kterého se dopustil neznámý řidič při řízení vozidla. Podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu bylo odloženo dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z důvodu, že správní orgán nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Zvláštní podmínku pro zahájení řízení obsahuje § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož *„obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.“* V projednávaném případě obviněná na výzvu podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu k zaplacení určené částky nebo sdělení údajů o řidiči zaplatila určenou částku, avšak až po její splatnosti a nezbylo než věc odložit a zahájit řízení s provozovatelem vozidla, který za provoz svého vozidla nese objektivní odpovědnost. Smyslem a cílem zavedení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla bylo, aby protiprávní jednání v případech, kdy se správní orgány při zjišťování totožnosti osoby pachatele ocitnou ve stavu důkazní nouze, nezůstala nepotrestána, tzn. aby za ně v takovém případě odpovídal provozovatel vozidla. Tomu byla podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití jeho vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (k tomuto např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2015, č. j. 8 As 110/2015-46, dostupný na www.nssoud.cz).

Překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci bylo zjištěno výstupem z automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, certifikovaného silničního rychloměru RAMER 10 T/17/0339 v souladu s § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Na pořízeném snímku je jasně a zřetelně vyobrazena registrační značka vozidla, jakož i další údaje (např. naměřená rychlost, místo a čas spáchání přestupku apod.). Přesnost měření silničního rychloměru je ověřena ověřovacím listem č. 204/23, vydaným Českým metrologickým institutem dne 15.12.2023. Z registru silničních vozidel byl ke dni spáchání přestupku ověřen provozovatel vozidla, tj. obviněná. Správní orgán prvního stupně správně právně posoudil skutkový stav a následně bez důvodných pochybností prokázal spáchání projednávaného přestupku.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že došlo i k naplnění materiálního znaku přestupku, když odvolací správní orgán odkazuje především na níže uvedené závěry soudní judikatury.

„Ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu záměrně odkazuje pouze na znaky přestupku podle tohoto zákona. Součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla tak nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva. Ke zkoumání těchto znaků je dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o přestupku provozovatele vozidla (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.5.2017, č. j. 3 As 114/2016-46). Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, že správní orgány jsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Prokazování, zda jednání řidiče bylo v rozporu se zákonem v řízení o přestupku provozovatele vozidla, by odporovalo subsidiaritě odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek řidiče vozidla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2016, č. j. 8 As 156/2016-35). Obzvláště u přestupků, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností... **Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nevylučuje potřebu posouzení materiálního znaku přestupku.** Prostor pro jeho posouzení je však, s ohledem na nemožnost zhodnocení jednání řidiče, skutečně omezen, jak konstatoval krajský soud. Z napadeného rozhodnutí je navíc patrné, že žalovaný se materiálním znkem přestupku zabýval. Ztotožnil se se závěry judikatury, podle nichž jednání označené zákonem jako přestupek běžně naplňuje rovněž materiální znak přestupku; v případě ohrožovacích přestupků totiž postačuje pouhé ohrožení zájmů chráněných zákonem (již citovaný rozsudek č. j. 1 As 237/2015-31) ... (k tomuto např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 As 212/2020-26, ze dne 20.01.2021, dostupné na www.nssoud.cz). Z citované judikatury tedy vyplývá, že pod pojem „znaky přestupku podle tohoto zákona“ podřazujeme znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku uvedené v zákoně o silničním provozu.

Formální znak přestupku byl naplněn porušením zákonem stanovené povinnosti podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, tzn. provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Odvolací správní orgán má s odkazem na výše uvedené za to, že došlo k naplnění jak materiální, tak i formální stránky přestupku. Naplnění znaku materiální stránky pak bylo shledáno v jednání neznámého řidiče, který porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, když byla vozidlu v měřeném úseku automatizovaným technickým prostředkem RAMER 10 T/17/0339, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost jízdy 63 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h z naměřené hodnoty jel neznámý řidič nejnižší skutečnou rychlostí 60 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, nejméně o 10 km/h.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně postupoval při řešení daného přestupkového jednání dle zákona. Správnímu orgánu prvního stupně byl oznámen přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci neznámým řidičem, který byl zjištěn automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy. Správní orgán prvního stupně vyzval provozovatele vozidla, aby zaplatil určenou částku nebo sdělil kontaktní údaje osoby, jež řídila předmětné vozidlo. Obviněná sice zaplatila určenou částku, avšak až po její splatnosti. Obviněná během řízení o přestupku nerozporovala spáchání daného přestupkového jednání, avšak uváděla, že předmětnou částku určenou provozovateli vozidla chtěla zaplatit včas, avšak nedopatřením došlo k jejímu neodeslání a ta zůstala mezi čekajícími platbami.

K nastalé situaci i námitkám obviněné uvádí odvolací správní orgán, že dle informací zjištěných ze spisového materiálu byla zásilka – Výzva provozovateli motorového vozidla – připravena k vyzvednutí dne 24.05.2024 a obviněná převzala tuto zásilku dne 27.05.2024 – viz doručenko na listě č. 2 spisu. Dle názoru odvolacího správního orgánu měla obviněná dostatek času k zaplacení určené částky, když nedoložila žádné důkazy o překážkách, které by ji bránily zaplatit určenou částku ihned po seznámení nebo během této lhůty. Dle názoru odvolacího správního orgánu je doba 30 dnů k zaplacení určené částky dostatečná. Kdyby obviněná neplatila určenou částku před koncem lhůty, nedošlo by dle názoru odvolacího správního orgánu k daným obtížím. Odvolací správní orgán uvádí, že je irelevantní, v jaký den došlo k odeslání předmětné částky, avšak pro podmínky splnění povinnosti je podstatný den připsání částky na bankovní účet správního orgánu prvního stupně, což bylo až po termínu. Odvolací správní orgán dále uvádí, že poslední den lhůty připadl na středu 26.06.2024. K připsání určené částky však došlo až v pátek 28.06.2024, tzn. dva dny po splatnosti, a proto správní orgán prvního stupně správně věc přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 odložil.

K námitkám obviněné, že dle jejího názoru došlo ke špatnému vyhodnocení konkrétních okolností a že správní orgán prvního stupně nevzal v potaz neúmyslné opoždění zaplacení platby o dva dny, snahu vyřídit vše v čas, omluvy, vysvětlování a žádosti o prominutí zmeškání lhůty uvádí odvolací správní orgán, že se k danému vyjádřil již výše a považuje tak tyto námitky za vypořádané.

K námitce obviněné, že správní orgán prvního stupně nepřihlédl ani k její bezúhonné řidičské minulosti, uvádí odvolací správní orgán, že řidičská minulost se při objektivní odpovědnosti nezohledňuje, jelikož je v daném případě objektivně zodpovědný vlastník či provozovatel vozidla zapsaný v registru vozidel bez ohledu na skutečnost, zda byl či nebyl řidičem vozidla. Odvolací správní orgán nad rámec uvádí, že správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí uvedl, že řidičská minulost obviněné byla vzata v potaz a bylo přihlédnuto k tomu, že v poslední době nebyla za obdobný skutek projednávána. Odvolací správní orgán uvádí, že obviněné byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč, tedy jen o 500 Kč více, než je spodní hranice zákonného rozmezí za dané přestupkové jednání a to z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci minimálně o 10 km/h. Dle názoru odvolacího správního orgánu byla výše správního trestu adekvátní k závažnosti přestupku a míře jeho společenské nebezpečnosti s přihlédnutím k § 37 zákona o přestupcích tak, jak ve svém rozhodnutí uvedl a řádně odůvodnil správní orgán prvního stupně. Dle názoru odvolacího správního orgánu je tato námitka vypořádána.

Odvolací správní orgán uvádí, že obviněné byla za spáchaný přestupek uložena pokuta ve výši 2.500 Kč, od které byl odečten vzniklý přeplatek na základě pozdní úhrady určené částky ve smyslu § 125h odst. 9 zákona o silničním provozu ve výši 750 Kč, jelikož určená částka měla být připsána na bankovní účet správního orgánu prvního stupně nejpozději dne 26.06.2024, avšak k připsání došlo až dne 28.06.2024. Obviněná je tak povinna zaplatit sníženou pokutu o vzniklý přeplatek ve výši 1750 Kč spolu s paušálními náklady řízení o přestupku ve výši 2.500 Kč.

K námitce obviněné, že v tomto případě tvrdost zákona neodpovídá přiměřenému trestu za drobné pochybení a tento postup ji nepřijde jako solidní, uvádí odvolací správní orgán, že se k této věci vyjádřil již výše, avšak znovu uvádí, že dle názoru odvolacího správního orgánu je doba 30 dnů pro zaplacení určené částky dostatečně dlouhá doba a považuje tak tuto námitku za vypořádanou.

K závěrečnému konstatování obviněné, aby odvolací správní orgán plně vyhověl jejímu odvolání nebo aby odvolací správní orgán snížil pokutu za zmeškání lhůty stanovenou příkazem a zrušil povinnost uhradit paušální náklady řízení, uvádí odvolací správní orgán, že se nevyskytují žádné zákonné důvody, pro které by mělo dojít k vyhovění odvolání tzn. ke snížení správního trestu a zrušení povinnosti uhradit náklady řízení.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně se vypořádal se všemi výtkami a rozhodl tak na základě důkazů, které považuje za dostatečné. Správní orgán prvního stupně zjistil všechny rozhodné skutečnosti potřebné pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že nebylo porušeno právo obviněné na spravedlivý proces. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Po přezkoumání spisu je patrné, z jakých podkladů správní orgán prvního stupně vycházel při rozhodování a jakým způsobem o vině a trestu za přestupek rozhodl. To znamená, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ani pro nedostatek důvodů. Napadené rozhodnutí má i ostatní zákonem stanovené obsahové a formální náležitosti.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží

